

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
ครั้งที่ ๗
วันศุกร์ที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการวิสามัญผู้มาประชุม คือ

๑. พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายกล้านรงค์ จันทิก	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นายประมุต สุตะบุตร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๔. ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริภาร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๕. ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นายสีมา สีมานันท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. พลเรือเอก กฤษฎา เจริญพานิช	เลขานุการคณะกรรมการ
๘. ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต	
๙. พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์	
๑๐. พลอากาศเอก ทรงธรรม โชคคณาพิทักษ์	
๑๑. พลอากาศเอก ธงชัย แฉล้มเขตร	
๑๒. พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ	
๑๓. นายนิวัติไชย เกษมมงคล	
๑๔. พลตำรวจเอก พิชิต ควรรเดชะคุปต์	
๑๕. นายภัทร คำพิทักษ์	
๑๖. พลเอก วลิต โรจนภักดี	
๑๗. พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง	
๑๘. พลอากาศเอก สุทธิพงษ์ อินทรีย์วงศ์	
๑๙. พลอากาศเอก สุทธิพันธ์ กฤษณคุปต์	
๒๐. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ	
๒๑. พลเอก อภิษฐ์ หมั่นสวัสดิ์	

กรรมการวิสามัญผู้ลาการประชุม คือ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๒. นายกิตติ วะสีนนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๓. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
ครั้งที่ ๗
วันศุกร์ที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการวิสามัญผู้มาประชุม คือ

๑. พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายกล้านรงค์ จันทิก	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นายประมูท สุตะบุตร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๔. ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริภาร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๕. ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นายสีมา สีมานนท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. พลเรือเอก กฤษฎา เจริญพานิช	เลขานุการคณะกรรมการ
๘. ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต	
๙. พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์	
๑๐. พลอากาศเอก ทรงธรรม โชคคณาพิทักษ์	
๑๑. พลอากาศเอก ธงชัย แฉล้มเขตร	
๑๒. พลเรือเอก ธีรธร ขจิตสุวรรณ	
๑๓. นายนิติไชย เกษมมงคล	
๑๔. พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์	
๑๕. นายภัทร คำพิทักษ์	
๑๖. พลเอก วลีต โรจนภักดี	
๑๗. พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง	
๑๘. พลอากาศเอก สุทธิพงษ์ อินทรีย์วงศ์	
๑๙. พลอากาศเอก สุทธิพันธ์ กฤษณคุปต์	
๒๐. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ	
๒๑. พลเอก อภิษฐ์ หมั่นสวัสดิ์	

กรรมการวิสามัญผู้ลาการประชุม คือ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๒. นายกิตติ วะสีนนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๓. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรณแสง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ โฆษกคณะกรรมการ
๕. พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา
๗. รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก
๘. นายปกรณ์ นิลประพันธ์
๙. พลเอก โปฏก บุนนาค
๑๐. พลตำรวจเอก พิชรเวท วงษ์สุวรรณ
๑๑. พลเอก มารุต ปิยะโชติสิงห์
๑๒. นายภาณุ อุทัยรัตน์
๑๓. พลเอก สรรชัย อจลานนท์
๑๔. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

นายวินัย ดำรงค์มงคลกุล

ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายวิชัยพล ฉวีวรรณ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๒. นางสาวสุจิตตรา มโหธร	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.)

๑. นายสุรพงษ์ อินทรถาวร	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๒. นายนิติพันธุ์ ประจวบเหมาะ	ผู้อำนวยการสำนักการต่างประเทศ
๓. นายอภิชาติ ปุณยธัญพงศ์	พนักงานไตสวนชำนาญการพิเศษ
๔. นายชัยยุทธ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล	พนักงานไตสวนชำนาญการ
๕. นางสาวอพาสินท์ ลิ้มเนนสกุล	พนักงานไตสวนชำนาญการ
๖. นางสาวกานดา ปานดำ	พนักงานไตสวนชำนาญการ
๗. นายปรีชา อุทศรี	พนักงานไตสวนปฏิบัติการ
๘. นายไสว ไชยแสง	พนักงานไตสวนปฏิบัติการ
๙. นายธนะพร พิเศษฐานิช	เจ้าหน้าที่การต่างประเทศปฏิบัติการ

ผู้ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๑. นางปวีณา ศิริพานิช	นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ
๒. นางสาวอนงนาต ชีวานันท์กุล	นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ
๓. นายสวัสดิ์ ปัญญาจิรภาส	นักสืบสวนสอบสวนปฏิบัติการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. พันตำรวจเอก อมรฤทธิ์ คชกุล	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
๒. ร้อยตำรวจเอก ณัฐวัตร มิตรคุณ	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
๓. นายสมควร พึ่งทรัพย์	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา
๔. นายวิฑูร สุวัฒนนานนท์	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริหาร
๕. นายสมเจตน์ แก้วแสงใจ	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต
๖. ว่าที่ร้อยตรี วินัย ชาศิริยานุโยค	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานนท์
๗. นายชาญวิทย์ ไกรฤกษ์	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานนท์
๘. นายทวีชัย ภาษีขาว	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์
๙. ร้อยตำรวจเอก ณัฏฐวรรธ แก้วทิพย์เนตร	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์

๑๐. พันโทหญิง เรืองพรรษา ชื่นนิยมธรรม	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเอก วลิต โรจนภักดี
๑๑. พันตำรวจตรี ปุณณวิช อรรถนินท์	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ ตามข้อบังคับการประชุม คือ

นางธัญญา ศรีสุพรรณ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานคณะกรรมการการวิสามัญ ๓
สำนักกรรมการ ๒ |
|--------------------|---|

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการวิสามัญมาครบองค์ประชุม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมการการวิสามัญได้กล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมสรุปผลได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ บุคคลภายนอกขออนุญาตเข้าร่วมประชุม คือ

๑.๑.๑ พันตำรวจเอก อมรฤทธิ คชกุล	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
๑.๑.๒ ร้อยตำรวจเอก ณัฐวัตร มิตรคุณ	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
๑.๑.๓ นายสมควร พึ่งทรัพย์	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา
๑.๑.๔ นายวิฑูร สุรพัฒน์นันท์	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริหาร
๑.๑.๕ นายสมเจตน์ แก้วแสงใจ	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต

- ๑.๑.๖ ว่าที่ร้อยตรี วินัย ชาศรียานุโยค ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานนท์
- ๑.๑.๗ นายชาญวิทย์ ไกรฤกษ์ ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานนท์
- ๑.๑.๘ นายทวีชัย ภาชีเชาว์ ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์
- ๑.๑.๙ ร้อยตำรวจเอก ณัฏฐวรรธ แก้วทิพย์เนตร ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์
- ๑.๑.๑๐ พันโทหญิง เรื่องพรรษา ชื่นเนียมธรรม ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเอก วลิต โรจนภักดี
- ๑.๑.๑๑ พันตำรวจตรี ปุณณวิช อรรคนินท์ ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา

ที่ประชุมอนุญาต

๑.๒ แบบสอบถามการรับฟังความคิดเห็น

ตามที่ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญจัดทำแบบสอบถามการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (www.senate.go.th) โดยมีกำหนดระยะเวลาการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ จำนวน ๑๕ วัน ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงวันจันทร์ที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่สำเนาแจกต่อที่ประชุมแล้ว

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

- รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๔ วันศุกร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
- มติที่ประชุม : ที่ประชุมมีมติรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๔ วันศุกร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และมีมติให้เผยแพร่บันทึกการประชุมได้

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

๓.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (เรียงลำดับมาตรา)

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เรียงลำดับมาตราโดยเริ่มจากมาตรา ๑๖๕ ปรากฏผลเป็นดังนี้

มาตรา ๑๖๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๕ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใด เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญรมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๖๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญรมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๖๗

รอการพิจารณา

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คำแปรญัตติ

พลเอก สกล ชื่นตระกูล เสนอคำแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาเนื่องจากพลเอก สกล ชื่นตระกูล เสนอคำแปรญัตติ

มาตรา ๑๖๘

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๖๘ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับ นิติบุคคลใดและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุม ภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรานี้ และ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ

นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้ความความถึงนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและ นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้ความความถึงผู้แทนของ นิติบุคคล ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคล นั้น ไม่ว่าจะมิหน้าที่และอำนาจในการนั้นหรือไม่ก็ตาม

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑)ฯลฯ.....

(๕) หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น

.....ฯลฯ.....

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention Against Corruption 2003: UNCAC) (อนุสัญญา UNCAC)

ข้อบทที่ ๒๖ ความรับผิดชอบของนิติบุคคล

(๑) รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องรับเอามาตรการที่อาจจำเป็นซึ่งสอดคล้องกับหลักกฎหมายของตนในการกำหนดความรับผิดชอบของนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่กำหนดตามอนุสัญญานี้

(๒) ภายใต้หลักกฎหมายภายในของรัฐภาคี ความรับผิดชอบของนิติบุคคลอาจเป็นความผิดทางอาญาทางแพ่ง หรือทางปกครองก็ได้

(๓) ความรับผิดชอบจะต้องไม่กระทบต่อความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลธรรมดาซึ่งได้กระทำความผิด

(๔) รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องประกันเป็นการเฉพาะว่านิติบุคคลที่ต้องรับผิดชอบตามข้อนี้ต้องถูกอยู่ภายใต้มาตรการลงโทษทางอาญาและไม่ใช่อาญารวมทั้งมาตรการลงโทษทางการเงินที่มีประสิทธิภาพได้สัดส่วน และมีผลในการยับยั้งการกระทำความผิด

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๖๓ รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้านหรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (พรป.ป.ช. ๒๕๔๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑๒๓/๕ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุม

ภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา นี้ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึง ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมิอำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม

ข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะกรรมการพิจารณาศึกษาล่วงหน้า)

ประเด็นการกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าพนักงานไต่สวน (มาตรา ๑๖๘) ยังขาดสภาพบังคับกรณีการส่งมอบเอกสาร/หลักฐานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา ๓๓ (๔)) โดยถ้อยคำที่ปรากฏในมาตรา ๓๓ ยังไม่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะให้หน่วยงานของรัฐให้ข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังเช่นอำนาจที่อยู่ในมาตรา ๒๕ (๑) ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

คำแปรญัติ

พลเอก สกล ชื่นตระกูล เสนอคำแปรญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๘ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖๘ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าสิบปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ประเด็นอภิปราย

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เสนอความเห็นว่าการประเด็นความผิดเกี่ยวกับการให้สินบน เดิมเป็นกรณีที่ต้องแยกการพิจารณา กล่าวคือ กรณีที่มีผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ แต่เจ้าหน้าที่ไม่รับ กับกรณีที่มีผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้แล้วเจ้าหน้าที่รับ เพื่อไปกระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ซึ่งทั้ง ๒ กรณีควรเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนสำหรับผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ดังกล่าวได้

เดิมกรณีการปรับบทสำหรับความผิดการให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน แต่เจ้าพนักงานไม่รับนั้น จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔ เป็นอำนาจพนักงานสอบสวน

ต่อมาได้มีการบัญญัติเปลี่ยนหลักการไต่สวนให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนประเด็นการให้สินบนเจ้าพนักงานได้ถูกนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๓/๕ พรป.ป.ช. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยบัญญัติความผิดทั้งกรณีที่มีการให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน แล้วเจ้าหน้าที่รับ และเจ้าหน้าที่ไม่รับ

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.)
ได้แสดงความคิดเห็นว่า ประเด็นความผิดเกี่ยวกับการให้สินบนนั้น เป็นไปตามหลักการเดิมของ พรป.ป.ป.ช. ๒๕๔๒ ซึ่งเพิ่มเติมเพียงความในวรรคสาม “นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึง นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจ ในประเทศไทย” เท่านั้น

จากการศึกษาเปรียบเทียบ ในต่างประเทศมีการซื้อขายบริษัทเพื่อใช้เป็น เครื่องมือในการทุจริตประเภทการให้สินบนเกิดขึ้น ดังนั้น จึงต้องมีมาตรการควบคุมภายในของ นิติบุคคลและสร้างความเข้าใจสำหรับภาคเอกชน โดยหลายองค์กรได้ทำบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Understanding: MOU) ให้มีการดำเนินการต่อมาตรการดังกล่าวด้วย อีกทั้ง การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ที่รัฐต้อง ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึง “อันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ” ทั้งในภาครัฐและ “ภาคเอกชน” ดังนั้น การบัญญัติให้เอกชนมีมาตรการในการป้องกันการทุจริต จึงเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และปรับหลักการเข้าไปสู่ภาคเอกชนต่อไป

คณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งข้อซักถามว่า ประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ หากเป็นไปตามหลักการใน พรป.ป.ป.ช. ๒๕๔๒ แล้วเกิดปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้ตอบประเด็นซักถาม
สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเหตุผลในการตรากฎหมายเนื่องจากประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน ร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption: UNCAC) เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ อันก่อให้เกิดหน้าที่ในการปฏิบัติตามพันธกรณีอนุสัญญาดังกล่าว หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายภายในของประเทศไทยเพื่อ อนุวัติการตามอนุสัญญาฯ ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล อีกทั้งในขณะนี้ประเทศไทยอยู่ระหว่างการเป็น ผู้ถูกประเมินและติดตามผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ การที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมาย เพื่ออนุวัติการตามพันธกรณีอนุสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยใน เรื่องความพยายามและความจริงจังในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในเพื่อให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตรวมถึงการแก้ไขปัญหาการทุจริตภายในประเทศ จึงมีความ จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่ออนุวัติการตามพันธกรณีอนุสัญญาสหประชาชาติดังกล่าว โดยเฉพาะใน เรื่องการกำหนดความผิดการให้และรับสินบนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่างประเทศและ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ การกำหนดอายุความในกรณีหลบหนีและอายุความล่วงเลย

การลงโทษ การกำหนดการริบทรัพย์สินในคดีทุจริตให้เป็นไปตามหลักการริบทรัพย์สินตามมูลค่า อีกทั้งยังเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการปฏิรูปประเทศในการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีกลไกในการจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเนื่องจากการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่ออนุวัติการตามพันธกรณีอนุสัญญาสหประชาชาติดังกล่าวถือเป็นอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษ จึงควรบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระและความเชี่ยวชาญของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และเป็นหลักประกันมิให้เกิดการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลมากเกินไปจนจำเป็น นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้อง

ดังนั้น การปรับปรุงกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงเป็นไปตามอนุสัญญา UNCAC ซึ่งต้องขยายอำนาจองค์กรตรวจสอบจึงไม่บังคับเฉพาะกรณีผู้รับอย่างเดียว ต้องเน้นการควบคุมและเพิ่มกลไกในการควบคุม รวมทั้งองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development - OECD) ได้ออกมาตรการสำหรับนิติบุคคลแล้ว หากนิติบุคคลมีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดฐานให้สินบนดังกล่าวนี้ ผู้บริหารนิติบุคคลก็จะไม่มีความผิดในการให้สินบนเช่นกัน

อย่างไรก็ดี หน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในมาตรา ๒๘ (๕) “หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น” จึงเป็นบทครอบคลุมต่อการดำเนินการดังกล่าวได้อยู่แล้ว

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การปรับฐานความผิดการให้สินบนต้องพิจารณาหน้าที่และอำนาจ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๒๘ และสอดคล้องกับข้อบทที่ ๒๖ ความรับผิดชอบนิติบุคคลของอนุสัญญา UNCAC โดยเป็นไปตามหลักการเดิมของพรป.ป.ช. ๒๕๔๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กำหนดให้นิติบุคคลหรือภาคเอกชนต้องมีความพร้อมเพื่อไม่ให้เกิดการให้สินบนดังกล่าว

คณะกรรมการการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นว่า เมื่อการบัญญัติมาตรา ๑๖๘ เป็นไปตามหลักการเดิมตาม พรป.ป.ช. ๒๕๔๒ จึงตีความได้ว่า กฎหมายได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าไปดำเนินการต่อกรณีการให้สินบนของนิติบุคคลหรือภาคเอกชนได้ และถือเป็นที่ยอมรับในทางปฏิบัติแล้ว

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอการพิจารณาเนื่องจากพลเอก สกล ชื่นตระกูล
เสนอคำแปรญัตติ

มาตรา ๑๖๙

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๖๙ ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชู่เชิญ ช่มชู่ ช่มชื่นใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นเพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ใช้กำลังบังคับ ชู่เชิญ ช่มชู่ ช่มชื่นใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ_พนักงานอัยการ_หรือพนักงานสอบสวน_เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

ถ้าเจ้าพนักงาน เป็นผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้

เทียบเคียงร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ) (ฉบับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ กรธ.)

มาตรา ๒๐๘ ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชู่เชิญ ช่มชู่ ช่มชื่นใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น เพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชู่เชิญ ช่มชู่ ช่มชื่นใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนเพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

อนุสัญญา UNCAC

ข้อบทที่ ๒๕ การขัดขวางกระบวนการยุติธรรม

รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องรับเอามาตรการทางนิติบัญญัติและมาตรการอื่นที่อาจจำเป็นในการกำหนดให้การกระทำความผิดต่อไปนี้เป็นความผิดอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) การใช้กำลังบังคับ การคุกคาม หรือการช่มชู่ หรือการให้คำมั่นสัญญา การเสนอหรือการให้ประโยชน์อันมิควรได้เพื่อจูงใจให้มีการเบิกความอันเป็นเท็จหรือรบกวนการให้คำเบิกความหรือการนำพยานหลักฐานมาสืบในกระบวนการพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่กำหนดตามอนุสัญญานี้

(ข) การใช้กำลังบังคับ คุกคามหรือช่มชู่เพื่อรบกวนการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิดที่กำหนดตามอนุสัญญานี้ ทั้งนี้ ความในอนุวรรคนี้จะไม่กระทบต่อสิทธิของรัฐภาคีในการออกกฎหมายที่คุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทอื่น ๆ ด้วย

**พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม
ข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖**

มาตรา ๒๖ ผู้ใดขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือมิให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชื้อ ช่มชู้ ช่มชื่นใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น เพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือมิให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือ

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชื้อ ช่มชู้ ช่มชื่นใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

ข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาล่วงหน้า

ประเด็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม ยังขาดมาตรการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ) กล่าวคือ ประเด็นให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ซึ่งควรบัญญัติไว้ เนื่องจากประเด็นดังกล่าว สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention Against Corruption 2003: UNCAC) ข้อบทที่ ๒๕

ข้อเสนอสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อประเด็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม

สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอเพิ่มความเป็น (๔) ดังนี้

“ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่”

ทั้งนี้ เหตุผลในการขอแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากปัจจุบันการกระทำความผิดฐานทุจริตถือเป็นอาชญากรรมร้ายแรงและมีอัตราโทษสูง ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยอาจมีการกระทำหลายรูปแบบเพื่อให้พ้นจากกระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นการทำลายพยานหลักฐานอื่น หรือประวิงไม่ส่งพยานเอกสารการยุ่งเหยิงกับพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดี ช่มชู้ คุกคามด้วยการกระทำรูปแบบต่าง ๆ ทำให้กระบวนการยุติธรรมล่าช้าออกไป หรือเจ้าหน้าที่หรือพยานมีความหวาดกลัว ยืนยันตรงต่อตนเองและครอบครัว ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น จึงควรมีการบัญญัติกฎหมายกำหนดความผิดให้ครอบคลุมถึงการกระทำซึ่งเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย และสามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้ครอบคลุมตามอนุสัญญาฯ และครอบคลุมทุกกระบวนการดำเนินคดี ตั้งแต่กระบวนการชั้นสอบสวน การพิจารณาสำนวนคดีของพนักงานอัยการ และการปฏิบัติตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมไปถึงการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ให้ข้อสังเกตว่า ความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีหลักการนี้ในการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตครั้งถัดไป

อย่างไรก็ดี สำนักงาน ป.ป.ช. ขอตั้งข้อสังเกตว่า ความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมเป็นไปตามหลักการในอนุสัญญา UNCAC ข้อบทที่ ๒๕ โดยกฎหมายไทยมีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่ตามร่างของ กรธ. ได้มีการตัดข้อความในอนุมาตรา (๔) ประเด็นการให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ทั้งนี้ แม้ฐานความผิดตาม (๔) จะมีลักษณะเดียวกับความผิดฐานให้สินบนเจ้าหน้าที่ แต่การให้สินบนเพื่อขัดขวางกระบวนการยุติธรรมในการดำเนินคดีทุจริตควรมีโทษสูงกว่า จึงควรมีการกำหนดเป็นฐานความผิดเฉพาะในเรื่องการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามเสนอ

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาความสอดคล้องมาตรา ๑๗๖

มาตรา ๑๗๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๓๓ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๗๑

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๑๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑)ฯลฯ.....

(๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าว

.....ฯลฯ.....

มาตรา ๑๑๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินหรือหนี้สินอื่นใดที่ได้แจ้งไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีให้น่าับบัญชีของกฎหมายที่ห้ามหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในความครอบครองมาใช้บังคับกับการแจ้งข้อมูลดังกล่าว

มาตรา ๑๕๙ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๒๘ (๓) กรรมการตามมาตรา ๔๑ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อัน

ควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ กรธ.)

มาตรา ๒๐๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ต้องชำระค่าปรับในอัตราวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังคงฝ่าฝืนไม่ยื่นบัญชีและเอกสารประกอบ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน แต่ไม่เกินหกหมื่นบาท ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรการบังคับทางปกครอง และให้นำส่งเข้ากองทุน ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ประเด็นอภิปราย

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องการให้มีการบัญญัติหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ให้ชัดเจน เพราะอำนาจใดที่กฎหมายมิได้บัญญัติไว้โดยชัดเจน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมไม่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ เช่น หน้าที่และอำนาจในมาตรา ๒๘ (๓)

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

การกำหนดโทษปรับรายวัน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอประเด็นดังกล่าวไปในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอต่อ กรธ. ในมาตรา ๒๐๐ แต่กรณีที่ กรธ. เสนอการเพิ่มโทษปรับรายวันไว้ในมาตรา ๑๗๑ นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นชอบด้วย

ทั้งนี้ ประเด็นที่ต้องมีการพิจารณา คือ การกำหนดโทษปรับรายวันกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากเป็นโทษปรับสำหรับสถาบันการเงินหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นด้วย และเกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ แต่มีข้อสังเกตว่า กรณี “หน่วยงานของรัฐ” การบัญญัติดังกล่าวจะก่อให้เกิดสภาพบังคับทางกฎหมายหรือไม่

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงต้องการให้มีการกำหนดโทษปรับรายวันสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน (ตามมาตรา ๒๐๐ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอไปยัง กรธ.) อีกมาตราหนึ่ง

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การกำหนดโทษปรับรายวันตามมาตรา ๑๑๐ เป็นบทบัญญัติที่บังคับไปยังหน่วยงานของรัฐด้วย ซึ่งจะต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไป โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. สามารถดำเนินการได้โดยตรง และหากหน่วยงานของรัฐดังกล่าวไม่ชำระ สามารถดำเนินการฟ้องศาลปกครองเพื่อบังคับคดีต่อไปได้

คณะกรรมการการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตว่า การบัญญัติโทษปรับรายวัน หากได้บัญญัติไว้แล้วตามกฎหมายย่อมเป็นสภาพบังคับที่หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามต่อไป ทั้งนี้ ยังขาดประเด็นโทษปรับรายวันสำหรับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๕๙ ซึ่งต้องพิจารณาโทษสำหรับกรณิดังกล่าวต่อไป

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งข้อสังเกตสรุปสาระสำคัญของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอให้กำหนดโทษปรับรายวันสำหรับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ กรธ. กำหนดเฉพาะโทษปรับรายวันสำหรับกรณีหน่วยงานของรัฐ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการตามคำสั่งให้ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอการพิจารณาความสอดคล้องมาตรา ๑๑๐ ว่าสมควรให้โทษปรับรายวันหรือไม่

มาตรา ๑๗๒

รอการพิจารณา

มาตรา ๑๗๒ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๓๕

หากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งเป็นการเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา หรือชื่อและที่อยู่ของผู้ชี้ข้อแฉ หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง หรือเปิดเผยทะเบียนที่จัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ วรรคสี่ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคล ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด จะเปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้

การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน ห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใด อันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นแล้วมีพยานหลักฐานพอสมควร ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์การกระทำความผิด ให้เปิดเผยเรื่องทั้งหมดได้ เว้นแต่จะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแสและผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้

ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ การสอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้น

มาตรา ๖๐ คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา พร้อม พยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน

ผู้กล่าวหาจะเป็นผู้เสียหายหรือมิใช่ผู้เสียหายก็ได้

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ และจะส่ง ด้วยวิธีใด ๆ ที่จะทำให้คำกล่าวหานั้นถึงสำนักงานก็ได้ ในกรณีที่ทำด้วยวาจา ให้เป็นหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนที่จะบันทึกรายละเอียดไว้ให้ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง

ให้สำนักงานจัดให้มีระบบในการจดแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาไว้ในทะเบียน ที่รักษาไว้เป็นความลับ และไม่ว่ากรณีใดจะเปิดเผยทะเบียนดังกล่าวมิได้ และให้ลบชื่อและที่อยู่ ของผู้กล่าวหาออกจากหนังสือกล่าวหานั้น

หนังสือกล่าวหาที่ไม่ปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ถ้ามีรายละเอียดตาม (๓) แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะปฏิเสธไม่รับไว้พิจารณาไม่ได้

การกล่าวหาบุคคลตามมาตรา ๖๑ ให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พรป.ป.ช. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีใช่เป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นอภิปราย

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า ควรรอการพิจารณามาตรา ๑๗๒ ไว้ก่อน เนื่องจากเป็นโทษสำหรับความผิดที่ต้องรอความชัดเจนของมาตรา ๓๕ ก่อน ทั้งนี้ ความในมาตรา ๑๗๒ ต้องพิจารณาว่า “ข้อมูล” ดังกล่าวมีความหมายเพียงใด

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นว่ สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ คือ มีการขอสำเนาการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวเกิดขึ้น จึงเห็นได้ว่า มาตรา ๓๕ มีปัญหาความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ว่า จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายใด และข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้หรือไม่

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอการพิจารณาความแตกต่างสำหรับกรณีตาม มาตรา ๑๗๓ และความสอดคล้องมาตรา ๓๕ ประกอบมาตรา ๑๗๖

มาตรา ๑๗๓

รอการพิจารณา

มาตรา ๑๗๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

..... ฯลฯ.....

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

..... ฯลฯ.....

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคล ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด จะเปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้

การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน ห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใด อันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชน ได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในชั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นแล้วมีพยานหลักฐานพอสมควร ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามวิธีการและเงื่อนไข ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์การกระทำความผิด ให้เปิดเผยเรื่องทั้งหมดได้ เว้นแต่จะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแสและผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้

ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้น

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๕๙ รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของ หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่ กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก

มาตรา ๑๔๔ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติ โอนงบประมาณรายจ่าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแปรญัตติเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม รายการหรือจำนวนในรายการมิได้ แต่อาจแปรญัตติในทางลดหรือตัดทอนรายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่าย ตามข้อผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เงินส่งใช้ต้นเงินกู้

(๒) ดอกเบี้ยเงินกู้

(๓) เงินที่กำหนดให้จ่ายตามกฎหมาย

ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้

ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา เห็นว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติ ตามวรรคสอง ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา และศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณา วินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคสอง ให้การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำ ดังกล่าวเป็นอันสิ้นผล ถ้าผู้กระทำการดังกล่าวเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ให้ผู้กระทำการนั้นสิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย และให้เพิกถอนสิทธิ สมัครับเลือกตั้งของผู้นั้น แต่ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กระทำการหรืออนุมัติให้กระทำการ หรือ รู้ว่ามีการกระทำการดังกล่าวแล้วแต่มิได้สั่งยับยั้ง ให้คณะรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย และให้เพิกถอนสิทธิสมัครับเลือกตั้งของรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้อยู่ในที่ประชุมในขณะที่มีมติ และให้ผู้กระทำการดังกล่าวต้องรับผิดชอบ ใช้เงินนั้นคืนพร้อมด้วยดอกเบี้ย

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ โดยรู้ว่าการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้าได้บันทึก ข้อโต้แย้งไว้เป็นหนังสือหรือมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทราบ ให้พ้นจากความรับผิดชอบ

การเรียกเงินคืนตามวรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำได้ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่ มีการจัดสรรงบประมาณนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้รับแจ้ง ตามวรรคสี่ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการสอบสวน เป็นทางลับโดยพลัน หากเห็นว่ากรณีมีมูล ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการต่อไป ตามวรรคสาม และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติและศาลรัฐธรรมนูญหรือบุคคลใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้

เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ กรธ.)

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นอภิปราย

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุม สรุปลาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ประเด็นความลับดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกอ้างเสนอไว้ในมาตรา ๒๑๒ โดยใช้คำว่า “ผู้ใด” แต่ กรธ. ปรับแก้ไขโดยใช้คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ซึ่งมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า การใช้คำว่า “ผู้ใด” จะมีความหมายกว้างกว่าหรือไม่

ทั้งนี้ จากบทนิยามศัพท์มาตรา ๔ คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ดังนั้น จากบทนิยามศัพท์ดังกล่าว อาจมีเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่สามารถล่วงรู้ความลับได้หากมีหน้าที่เกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว

๒. ตามมาตรา ๑๗๒ ต้องพิจารณาแยกผู้กระทำความผิดระหว่าง “ผู้ใด” หรือ “กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย” เพราะหากเป็นกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายจะมีโทษเป็น ๒ เท่า

ทั้งนี้ กรณีการเปิดเผยข้อมูลของ “ผู้ใด” ซึ่งรวมถึง “กรรมการ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย” เมื่อพิจารณาชั้นความลับของข้อมูลเพิ่มอีกองค์ประกอบหนึ่ง พบว่า ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทั่วไปหรือข้อมูลลับ ยังคงเป็นความผิดตามมาตรา ๑๗๒ คือ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย รับโทษเป็น ๒ เท่า แต่หากเป็นกรณี “ผู้ใด” ดังกล่าวเป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” คือ เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ แล้วเป็นการเปิดเผยข้อมูล “ความลับ” ต้องรับผิดตามมาตรา ๑๗๓ แต่ไม่ต้องรับโทษเป็น ๒ เท่าตามมาตรา ๑๗๒ ประกอบมาตรา ๑๗๖ ดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปลาระสำคัญได้ดังนี้

๑. การบัญญัติเฉพาะคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ดีความได้ว่า มุ่งประสงค์เฉพาะความผิดสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. แต่ขอตั้งข้อสังเกตว่า “ผู้ล่วงรู้ความลับ” อาจเป็นบุคคลอื่นได้ และเคยมีประเด็นปัญหาในทางปฏิบัติ โดยมีกรณีที่บุคคลอื่นนำข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ช. ไปเปิดเผยเกิดขึ้นด้วย

๒. การดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน และเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ โดยข้อมูล ข้อเท็จจริงสำหรับกรณีดังกล่าวเป็นข้อมูลเฉพาะกลุ่มและอาจมีผู้ล่วงรู้ความลับนอกเหนือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ดังนั้น จึงควรบัญญัติถ้อยคำแบบกว้าง โดยใช้คำว่า “ผู้ใด” แทน

คณะกรรมการการวิสามัญ ได้ตั้งประเด็นซักถามว่า ต้องพิจารณาตามเจตนารมณ์ของ กรธ. ที่ใช้คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ว่า มุ่งประสงค์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดกรณีเป็นบุคคลอื่นหรือไม่ ทั้งนี้ ประเด็นการล่วงรู้ความลับ คือ “บุคคลภายนอกต้องไม่รู้” ซึ่งควรเป็นเฉพาะกรณีของเรื่องภายในสำนักงาน ป.ป.ช. เท่านั้น

กรรมการการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้ตอบประเด็นซักถามว่า ความผิดตามมาตรา ๑๗๒ ใช้คำว่า “ผู้ใด” แต่ความในมาตรา ๑๗๓ ได้แยกประเด็นออกมาสำหรับกรณีเป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” ดังนั้น การบัญญัติโทษจึงกำหนดไว้ในอัตราที่ไม่เท่ากัน

คณะกรรมการการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. หากพิจารณาบทลงโทษจะเห็นได้ว่า กำหนดโทษหนักกว่ามาตราอื่น โดยการกำหนดโทษหนักคาดหมายได้ว่า มีเจตนาที่จะมุ่งประสงค์เอาผิดกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เป็นสำคัญ

๒. มาตรา ๑๗๒ เป็นประเด็นการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ซึ่งต่างจากมาตรา ๑๗๓ ที่เป็นเรื่อง “ความลับ” อันเป็นอีกระดับของข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลดังกล่าว และต้องรับโทษที่มีน้ำหนักกว่ากว่าการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลทั่วไป

ส่วนกรณีการพิจารณาโทษให้หนักขึ้นหากเป็นการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลตามมาตรา ๑๗๒ ที่เป็นการกระทำโดยกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ซึ่งต้องรับโทษเป็น ๒ เท่าตามมาตรา ๑๗๖ เป็นการให้น้ำหนักที่ต่างกัน ซึ่งต้องเทียบบทกำหนดโทษสำหรับความผิดกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เปิดเผยความลับประกอบด้วย

๓. การเปิดเผยความลับตามมาตรา ๑๗๓ จะเป็นประเด็นที่ว่าด้วยเรื่องของข้อเท็จจริงและน้ำหนักการนำสืบว่าเป็นการเปิดเผยข้อมูลธรรมดาหรือข้อมูลความลับ และต้องพิจารณาบนพื้นฐานของความผิดตามมาตรา ๑๗๒ ประกอบด้วย

๔. หลักการในมาตรา ๑๗๓ มุ่งเน้นให้เป็นบทกำหนดโทษสำหรับ “พนักงานเจ้าหน้าที่” เท่านั้น

๕. ความในมาตรา ๑๗๒ บัญญัติว่า “ผู้ใด” จึงใช้กับกับบุคคลทุกประเภท ไม่ว่าจะพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ แต่มีถ้อยคำที่ต้องพิจารณาคือ “ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้” หากพิจารณาถ้อยคำดังกล่าว ต้องพิจารณาว่าได้ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลมาจากที่ใด (ตามมาตรา ๑๗๒) และหากข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลดังกล่าว “เป็นความลับ” ในมาตรา ๑๗๓ ได้หรือไม่ ต้องพิจารณามาตรา ๓๕ ประกอบด้วย ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๙ กำหนดให้รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก

๖. วัตถุประสงค์ของการกำหนดโทษในมาตรา ๑๗๒ และมาตรา ๑๗๓ จะมีการกระทำใดที่เป็นความผิดทั้ง ๒ มาตราหรือไม่ เช่น กรณีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เปิดเผย

ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลตามมาตรา ๑๗๒ แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็น “ความลับ” ด้วย จะต้องรับผิดชอบทั้ง ๒ มาตราหรือไม่ หากต้องรับผิดชอบทั้ง ๒ มาตราจะเป็นการบัญญัติโทษซ้ำซ้อนกันหรือไม่

หรือกรณีของบุคคลภายนอกซึ่งมิใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. แต่ได้ล่วงรู้ความลับแล้วนำไปเปิดเผยเป็นความผิดเพียงมาตรา ๑๗๒ เท่านั้นหรือไม่

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้แสดงความคิดเห็นสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. หากพิจารณาการดำเนินการตามมาตรา ๓๕ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวมีประเด็นปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะการเปิดเผยดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากบุคคลใดก็ได้ที่อาจเข้ามาล่วงรู้ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เนื่องจากบางกรณีเป็นการร้องเรียน ร้องทุกข์ หรือยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ตรวจสอบผู้มีอิทธิพล ทำให้ผู้ร้องเรียนได้รับผลกระทบ ซึ่งขาดบทลงโทษสำหรับกรณีดังกล่าว

๒. มาตรา ๓๕ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นการวางหลักการใหม่ โดยข้อมูลส่วนบุคคลต้องไม่ถูกเปิดเผย เช่น เลขที่ประจำตัวประชาชน ของผู้ร้องเรียน ผู้แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลเฉพาะของบุคคล เป็นต้น ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวเป็นการขัดขวางกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลมีความสำคัญกว่าความลับของทางราชการ ทั้งนี้ ความในมาตรา ๓๕ บัญญัติไว้ทั้งเรื่องหลักการและข้อยกเว้น ดังนั้น การจะศึกษาว่า ความผิดใดควรมีกำหนดโทษมากกว่ากันต้องดูหลักการพื้นฐานดังกล่าวประกอบด้วย

๓. กรณีเปรียบเทียบข้อมูลที่เป็นความลับเช่นเดียวกัน แต่หากเป็นการเปิดเผยของสื่อมวลชนจะต้องรับโทษตามมาตรา ๑๗๒ แต่หากเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องรับโทษตามมาตรา ๑๗๓

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แสดงความคิดเห็นว่า กระบวนการจัดเก็บข้อมูลตั้งแต่ได้มาจนถึงการนำคดีขึ้นสู่ศาลต้องเป็น “ความลับ” ทั้งหมด หรือจนกว่าจะแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า บทกำหนดโทษทั้งมาตรา ๑๗๒ และมาตรา ๑๗๓ เป็นไปตามร่างฉบับที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ แต่ความในมาตรา ๑๗๓ เดิมคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเจตนาใช้คำว่า “ผู้ใด” แต่ กรธ. มีความเห็นว่าการดำเนินการตามมาตรา ๑๗๓ น่าจะมีเพียงพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. เท่านั้นที่จะสามารถล่วงรู้ความลับต่าง ๆ ได้ จึงลดกลุ่มบุคคลลงเหลือเพียง “พนักงานเจ้าหน้าที่” เท่านั้น เพราะข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการการเข้าถึงชั้นความลับดังกล่าวจะมีเพียงพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. เท่านั้น

อนึ่ง บทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๗๖ เป็นการเพิ่มโทษให้เท่ากับอัตราโทษทางอาญาที่เป็นมาตรฐานตรากฎหมายแล้ว คือ อัตราโทษจำคุก ๑ ปี ต่อโทษปรับจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอฟังการพิจารณาความสอดคล้องมาตรา ๑๗๒ ทั้งนี้ ความในมาตรา ๑๗๓ ประเด็นรู้ความลับ กับการรับโทษ ๒ เท่าตามมาตรา ๑๗๖ สำหรับความผิดตามมาตรา ๑๗๒ การเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ประชุมมอบหมายผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และกรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทน คณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้แทน กรธ. ประชุมหารือเพื่อหาข้อยุติดังกล่าว ซึ่งอาจบัญญัติโดยใช้คำกว้าง คือ “ผู้ใด” เนื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่มีความผิดตามมาตรา ๑๗๖ ที่ต้องรับโทษเป็น ๒ เท่า แต่ความผิดรับโทษ ๒ เท่าของมาตรา ๑๗๖ ไม่ถูกเชื่อมโยงสำหรับความผิดเกี่ยวกับความลับตามมาตรา ๑๗๓

มาตรา ๑๗๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดยักยอก ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน ที่หัวหน้าพนักงานไตสวน คณะกรรมการไตสวน หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือสั่งให้ส่ง หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๖๙ ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไตสวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ฯลฯ.....

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

..... ฯลฯ.....

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน หรือเอกสารใด ๆ อันเจ้าพนักงานได้ยึด รักษาไว้ หรือสั่งให้ส่งเพื่อเป็นพยานหลักฐาน หรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าเจ้าพนักงานจะรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือสั่งให้ผู้นั้นหรือผู้อื่น ส่งหรือรักษาไว้ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นอภิปราย

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า ควรเพิ่มความในมาตรา ๑๗๔ คุ่มครองไปถึงการห้ามทำให้เสียหาย ทำลาย ช้อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ซึ่ง “เอกสารใด ๆ” ให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๒

ทั้งนี้ การบัญญัติความใน (๓) มาตรา ๑๖๙ เป็นความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม เพื่อมิให้การดำเนินคดีเป็นไปด้วยความเรียบร้อย แต่การบัญญัติความในมาตรา ๑๗๔ เป็นเรื่องของการสั่งให้ “ส่ง” ซึ่งควรรวมถึงเอกสารใด ๆ ด้วย

คณะกรรมการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๒ บัญญัติว่า “ผู้ใด” ซึ่งจะครอบคลุมบุคคลทุกประเภท รวมถึงเจ้าของข้อมูลด้วย

๒. ความในมาตรา ๑๗๔ กำหนดอัตราส่วนโทษจำคุก ๕ ปี ต่อโทษปรับ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ต้องสามารถอธิบายหลักคิดต่อสถานิติบัญญัติแห่งชาติได้ ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม หรือโทษสำหรับความผิดฐานให้สินบน หรือโทษสำหรับความผิดฐานขัดขวางการปฏิบัติราชการ มีสัดส่วนอัตราโทษจำคุก ๑ ปี ต่อโทษปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่ความในมาตรา ๑๗๔ กำหนดโทษจำคุกเท่ากับ ๑ ปี ต่อโทษปรับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต้องหาเหตุผลมาประกอบคำอธิบายว่า เหตุใดจึงปละ ๑๐๐,๐๐๐ ดังกล่าว

๓. หากบัญญัติคำว่า “หรือเอกสารใด ๆ” เพิ่มเติม จะเป็นการบัญญัติโทษที่ไม่เท่ากันของการยึดและอายัดเอกสารตามมาตรา ๑๗๔ ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กับกรณีขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๑๖๙ (๓) โดยทำให้เสียหาย ทำลาย ช้อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ซึ่ง “เอกสารใด ๆ” โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปีหรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แสดงความคิดเห็นว่า ตามความในมาตรา ๑๗๔ เป็นการกำหนดโทษเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีอัตราส่วนโทษที่หนักกว่าอัตราส่วนตามประมวลกฎหมายอาญาสำหรับความผิดทั่วไปที่กำหนดอัตราสัดส่วนไว้ คือ จำคุก ๑ ปี ต่อโทษปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพื่อให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นสาระสำคัญของการนำทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริตกลับมาเป็นของแผ่นดิน จึงขอให้คงไว้ตามร่างเดิม ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวจำเป็นต้องกำหนดโทษในเชิงเศรษฐกิจ รวมทั้งการรักษาทรัพย์สินดังกล่าวต้องดำเนินการอย่างวิญญูชนรักษา เช่น มีการอายัดรถยนต์ดังกล่าวแล้ว ผู้ครอบครองต้องใช้รถยนต์ดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง มิเช่นนั้นจะมีโทษตามมาตรา ๑๗๔ เป็นต้น

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรร. เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า ประเด็นการห้ามทำให้เสียหาย ทำลาย ช้อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ซึ่ง “เอกสารใด ๆ” ได้ถูกบัญญัติไว้แล้วในมาตรา ๑๖๙ (๓) ซึ่งเป็นความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม โดย “ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือช้อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด” จึงไม่ควรบัญญัติซ้ำไว้ในมาตรา ๑๗๔ ซึ่งเป็นกรณีของทรัพย์สินที่ต้องตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า ความในมาตรา ๑๗๔ แต่เดิมจะเป็นบทบัญญัติที่ใช้กับกรณีการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย ซึ่งต่างจากบทบัญญัติในมาตรา ๑๖๙ อันเป็นความผิดฐานการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม ซึ่งสามารถใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับใช้ได้อยู่แล้ว

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๗๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ เลขาธิการ คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการขัดขวางการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นอภิปราย

คณะกรรมการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นว่า การขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ เลขาธิการ คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องวินิจฉัยความผิดว่าเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานอย่างไรประกอบด้วย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๗๖

รอการพิจารณา

มาตรา ๑๗๖ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคล ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ตารางเปรียบเทียบบทกำหนดโทษ

บทกำหนดโทษ สำหรับความผิด รายมาตรา	ผู้ใด	กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย
มาตรา ๑๖๙ (ขัดขวางกระบวนการยุติธรรม)	จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	(เพิ่มโทษ ๒ เท่า ตาม มาตรา ๑๖๙ วรรคสอง) จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี ปรับไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
		(บวกเพิ่มโทษอีก ๒ เท่า ตามมาตรา ๑๗๖) จำคุกไม่เกิน ๔๐ ปี ปรับไม่เกิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง (เปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล)	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	(เพิ่มโทษ ๒ เท่า ตามมาตรา ๑๗๖) จำคุกไม่เกิน ๒ ปี ปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๗๒ วรรคสอง (เปิดเผยชื่อและที่อยู่ผู้กล่าวหา ผู้ชี้ข้อ ผู้แจ้งเบาะแส)	จำคุกไม่เกิน ๑ - ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	จำคุกไม่เกิน ๒ - ๑๐ ปี ปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๗๓ (เปิดเผยความลับ)		(กำหนดโทษเฉพาะพนักงาน เจ้าหน้าที่) จำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นอภิปราย

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

หากพิจารณาความสอดคล้องและบทกำหนดโทษ การกำหนดอัตราโทษสำหรับความผิดตามมาตรา ๑๗๖ ต้องรับโทษเป็น ๒ เท่า สำหรับกรณีเป็นกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการมอบหมายที่ดำเนินการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม (ผิดตามมาตรา ๑๖๙) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และหากเป็นเจ้าพนักงานต้องรับโทษเพิ่ม ๒ เท่าของโทษดังกล่าว (บทเพิ่มโทษมาตรา ๑๖๙ วรรคสอง) ซึ่งเท่ากับรับโทษ ๔ เท่า ส่วนการเปิดเผยข้อมูล ข้อเท็จจริง (ผิดตามมาตรา ๑๗๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ดังนั้น จึงมีข้อสังเกตว่า กรณีความผิดเกี่ยวกับการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๑๖๙ หากเป็นเจ้าพนักงานซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. ต้องรับโทษ ๔ เท่าหรือไม่

คณะกรรมการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ในทางปฏิบัติของสำนักงาน ป.ป.ช. ต้องพิจารณาว่ามาตรฐานว่า ข้อมูลประเภทใดเปิดเผยได้ ไม่เปิดเผยได้ และข้อมูลใดเป็น “ความลับ” เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริงในแต่ละเรื่อง เนื่องจากกฎหมายบัญญัติบทกำหนดโทษและความรับผิดไว้ต่างกัน เช่น หากเป็นความผิดตามมาตรา ๑๗๒ แต่ผู้กระทำเป็นกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ต้องรับโทษเป็น ๒ เท่า ตามมาตรา ๑๗๖

ดังนั้น หากคำว่า “เจ้าพนักงาน” ตามความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๙ ที่ต้องรับโทษเป็น ๒ เท่าดังกล่าวแล้ว หากความปรากฏว่าเป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” ที่ต้องรับโทษตามมาตรา ๑๗๖ เพิ่มอีก ๒ เท่า จะเป็นความผิดที่ต้องรับเป็น ๔ เท่า ควรตัดความในมาตรา ๑๗๔ มิให้ใช้บังคับกับกรณีของมาตรา ๑๖๙ วรรคสอง

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า มาตรา ๑๖๙ คำว่า “เจ้าพนักงาน” อาจเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. ซึ่งหากกระทำความผิดตาม (๑) – (๔) ที่ต้องรับโทษ ๒ เท่าตามมาตรา ๑๖๙ แล้ว ยังต้องรับโทษเพิ่มตามมาตรา ๑๗๖ อีก จึงเป็นการรับโทษ ๔ เท่า

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอฟังการพิจารณาความสอดคล้องมาตรา ๑๖๙ ในเบื้องต้นเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗๖ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดกระทำความผิดตาม **มาตรา ๑๖๙ หรือ** มาตรา ๑๗๒ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ”

มาตรา ๑๗๗

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๗๗ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะเกลี้ยบุคคลใดให้ถูกไต่สวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ โฆษกคณะกรรมการการ
ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗๗ ไว้ดังนี้

“มาตรา ๑๗๗ กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีการกล่าวหาหรือแจ้งเบาะแส
โดยไม่สุจริต ของผู้ใดอันมีพฤติการณ์เป็นการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือ
เบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะเกลี้ยบุคคลใดให้ถูกไต่สวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ทั้งนี้ นอกเหนือจากการป้องกันการกล่าวหาโดยไม่สุจริตแล้ว ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีการสร้างภูมิคุ้มกันสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อกรณีดังกล่าว โดยอาจต้องมีการบัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถยุติเรื่องได้ด้วย

ประเด็นอภิปราย

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้แสดงความคิดเห็นว่า การบัญญัติเรื่อง “สุจริต” หรือ “ไม่สุจริต” การพิสูจน์เรื่องดังกล่าวเป็นไปได้ยาก ส่วนประเด็นการสร้างเงื่อนไขเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ควรมอบหมายผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณายกร่างต่อไป

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาโดยในเบื้องต้นมีกรรมการวิสามัญเสนอความเห็นแก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗๗ กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีการกล่าวหาหรือแจ้งเบาะแส
โดยไม่สุจริต ของผู้ใดอันมีพฤติการณ์เป็นการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือ
เบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะเกลี้ยบุคคลใดให้ถูกไต่สวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ทั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญตั้งข้อสังเกตว่า นอกเหนือจากการป้องกันการกล่าวหาหรือแจ้งเบาะแสโดยไม่สุจริตแล้ว ในส่วนของการสร้างภูมิคุ้มกันเจ้าหน้าที่ต่อกรณีดังกล่าวต้องมีการบัญญัติไว้ให้สามารถยุติเรื่องได้

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๗๘

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๗๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม รัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๙

คำแปรญัตติ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ นายมนุญญ์ วัฒนโกเมร นายธานี อ่อนละเอียด นายวรพล โสคติยานุรักษ์ และนายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข เสนอคำแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม รัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๑๙ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๙ (๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๙ มิให้นำมาใช้บังคับ”

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร เสนอคำแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม รัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระหรือพ้นจากตำแหน่งตามที่กำหนดใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙”

นายสมชาย แสวงการ เสนอคำแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๙ เว้นแต่กรณีตาม (๓) มิให้นำมาใช้บังคับ”

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาเนื่องจากนายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ นายมนุชญ์ วัฒนโกเมร นายธานี อ่อนละเอียด นายวรพล โสคติยานุรักษ์ นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข นายธนนิติ เศรษฐบุตร และนายสมชาย แสวงการ เสนอคำแปรญัตติ ทั้งนี้ ต้องพิจารณา ความสอดคล้องมาตรา ๑๗๙ และ ๑๘๐ อีกครั้ง

มาตรา ๑๗๙

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๗๙ ภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ใช้บังคับ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีไ้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติแต่งตั้งและส่งชื่อผู้แทนให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการ สรรหาตามมาตรา ๑๒

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ สรรหาพิจารณาและวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม รัฐธรรมนูญหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใด ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ้นจาก ตำแหน่งตามวรรคสาม เมื่อวุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับ ความเห็นชอบจากวุฒิสภาและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งยังอยู่ใน ตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๘ ประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและแจ้งให้ประธานวุฒิสภาพทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

คำแปรญัตติ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ นายธนนิติ เศรษฐบุตร นายมนุชญ์ วัฒนโกเมร นายธานี อ่อนละเอียด นายวรพล โสคติยานุรักษ์ นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข และนายสมชาย แสวงการ เสนอคำแปรญัตติตัดมาตรา ๑๗๙ ออกทั้งมาตรา

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาเนื่องจากนายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ นายธนนิติ เศรษฐบุตร นายมนุชญ์ วัฒนโกเมร นายธานี อ่อนละเอียด นายวรพล โสคติยานุรักษ์

นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข และนายสมชาย แสวงการ เสนอคำแปรญัตติ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาความสอดคล้องมาตรา ๑๗๘ และ ๑๘๐ อีกครั้ง

มาตรา ๑๘๐

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๘๐ ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๗๙ ดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ตามจำนวนที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๙ วรรคสาม และจำนวนที่ยังขาดอยู่ให้ครบจำนวนตามมาตรา ๙ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ มีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๑๗๙

คำแปรญัตติ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ นายณรนิติ เศรษฐบุตร นายมนุญญ์ วัฒนโกเมร นายธานี อ่อนละเอียด นายวรพล โสคติยานุรักษ์ นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข และนายสมชาย แสวงการ เสนอคำแปรญัตติตัดมาตรา ๑๗๙ ออกทั้งมาตรา

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาเนื่องจากนายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ นายณรนิติ เศรษฐบุตร นายมนุญญ์ วัฒนโกเมร นายธานี อ่อนละเอียด นายวรพล โสคติยานุรักษ์ นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข และนายสมชาย แสวงการ เสนอคำแปรญัตติ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาความสอดคล้องมาตรา ๑๗๘ และ ๑๗๙ อีกครั้ง

มาตรา ๑๘๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘๑ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมิตให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๘๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘๒ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๘๓

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๘๓ ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

คำแปรญัตติ

นางสุรางคณา วายุภาพ เสนอคำแปรญัตติเพิ่มความเป็นวรรคสอง ดังนี้

“ให้เลขาธิการหรือสำนักงานดำเนินการใด ๆ กรณีที่จะเกิดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือความปลอดภัยในทรัพย์สินของเจ้าของข้อมูล หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด สำหรับข้อมูลบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่เปิดเผยมาก่อนหน้านั้น”

ประเด็นอภิปราย

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แสดงความคิดเห็นว่า การดำเนินการปัจจุบันของสำนักงาน ป.ป.ช. ยังคงยึดหลักการเดิม คือ เปิดเผยข้อมูลโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูล ทั้งนี้ ได้ปรับปรุงแนวทางการเปิดเผยข้อมูลแล้วว่า จะปกปิดข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลให้ เพื่อป้องกันปัญหาการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์โดยมิชอบ

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้แสดงความคิดเห็นว่า ต้องรอกการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งฉบับก่อน โดยหลักการที่ กรธ. ยกไว้จะมีกำหนดระยะเวลาในการเปิดเผยข้อมูล

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แสดงความคิดเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลในเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ต้องมีความชัดเจนว่าตามร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต้องการให้ปกปิดข้อมูลเพียงใด และข้อมูลเก่าต้องลบออกจากหน้าเว็บไซต์ ทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอการพิจารณาเนื่องจากนางสุรางคณา วายุภาพ เสนอคำแปรญัตติ

มาตรา ๑๘๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

บรรดาสภิติหน้าที่ และความผูกพันใด ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอยู่กับบุคคลใดในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๘๕

รอการพิจารณา

มาตรา ๑๘๕ ให้โอนบรรดา งบประมาณ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมี ระเบียบที่ออกตามมาตรา ๑๓๗ (๒) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อสังเกตคณะกรรมการพิจารณาศึกษาล่วงหน้า

ประเด็นโอนบรรดา งบประมาณ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. (มาตรา ๑๘๒) มีความจำเป็นจะต้องมีบทบัญญัติในลักษณะดังกล่าวไว้หรือไม่

ประเด็นอภิปราย

คณะกรรมการการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นว่า การบัญญัติมาตรา ๑๘๕ เป็นการบัญญัติในเชิงรูปแบบโครงสร้างกฎหมาย โดยบัญญัติบทเฉพาะกาลเพื่อให้มีการเชื่อมต่อของทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ นั้น ภาระผูกพัน ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อไป ทั้งนี้ ต้องบัญญัติให้ถูกต้องตามหลักการร่างกฎหมาย โดยผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรพิจารณาให้ถูกต้องต่อไป เนื่องจากยังขาดบางเรื่อง เช่น ทรัพย์สิน ภาระผูกพัน เป็นต้น

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงว่า มาตรา ๑๘๕ เป็นการบัญญัติรองรับช่วงเปลี่ยนผ่าน คือ รองรับ “งาน เงิน คน” ส่วนภาระผูกพันบางเรื่องจะบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๖

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาโดยมอบหมายผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบการบัญญัติบทเฉพาะกาลตามแนวทางการยกร่างกฎหมาย ทั้งนี้ ในเบื้องต้นที่ประชุมเสนอแก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘๕ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ นั้น ภาระผูกพัน ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามมาตรา ๑๓๗ (๒) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๑๘๖

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๘๖ ให้โอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายและมีได้นำส่งกระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ บรรดาที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้ มาเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๔๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง

ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. แจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย

มาตรา ๑๔๗ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๖ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดทำ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้
ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การใช้จ่ายเงินของสำนักงานต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเฉพาะกรณี

ในการเบิกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ให้สำนักงานส่งข้อมูลคำขอเบิก
งบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง โดยให้ระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด งวดละสามเดือน และ
ให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินให้แก่สำนักงานภายในสามวันก่อนวันขึ้นงวดใหม่ แต่ในกรณีที่สำนักงาน
มีความจำเป็นต้องใช้เงินมากกว่าที่ได้แจ้งไว้ในงวดใด ให้กรมบัญชีกลางจ่ายให้ตามที่สำนักงานร้องขอ

มาตรา ๑๕๕ กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินและทรัพย์สินเหลือจ่ายที่โอนมาตามมาตรา ๑๘๖
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อสมทบเข้ากองทุน ป.ป.ช.
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน ป.ป.ช.
- (๔) เงินอุดหนุนรายได้ตามมาตรา ๑๔๖ ที่เหลือจ่ายในแต่ละปี
- (๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.

เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่ง
กระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการ
งบประมาณ

ในการรับทรัพย์สินตาม (๓) ให้คำนึงถึงความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และ
ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการรับทรัพย์สินดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความเป็นกลาง
ในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน จะสั่งให้สำนักงานไม่รับทรัพย์สินนั้นหรือให้คืนทรัพย์สินนั้น
แก่ผู้อุทิศให้ก็ได้

เงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ เว้นแต่ใน
ส่วนที่ได้มาตาม (๔) ให้นำไปใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันที่มีอยู่ได้ด้วย ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๑๔๑ งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ
ถ้าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณออกไม่ทันปีงบประมาณใหม่
ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลางก่อน

รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระของรัฐสภา
ศาล องค์การอิสระ และองค์กรอัยการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวินัย

การเงินการคลังของรัฐ ในกรณีที่เห็นว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรรอาจไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์กรอัยการจะยื่นคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการการโดยตรงก็ได้

เทียบเคียงกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่ง

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

พ.ศ.

มาตรา ๖๘ ให้ผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเสนองบประมาณรายจ่าย เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการและสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ว่าการเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอให้ผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง

ในการเสนองบประมาณรายจ่ายดังกล่าวให้ผู้ว่าการพิจารณาผลการตรวจสอบของคณะผู้ตรวจสอบตามมาตรา ๗๔ ประกอบด้วย

ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้ว่าการแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย

มาตรา ๗๐ รายได้และทรัพย์สินในการดำเนินกิจการของสำนักงานประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนที่ได้รับตามมาตรา ๖๘
- (๒) ทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สำนักงาน
- (๓) ดอกผลหรือประโยชน์ของเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน
- (๔) รายได้อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ในการรับทรัพย์สินตาม (๒) ให้คำนึงถึงความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการรับทรัพย์สินดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน จะสั่งให้สำนักงานไม่รับทรัพย์สินนั้นหรือให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้อุทิศให้ก็ได้

การใช้จ่ายเงินรายได้ของสำนักงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๙ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๑๑๒
- (๒) รายได้จากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานของสำนักงาน
- (๓) เงินรายได้ตามมาตรา ๗๐ (๑) ที่ดำเนินการแล้วมีเหลือจ่ายในแต่ละปีงบประมาณ
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่มีผู้บริจาคให้กองทุน

(๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
มาตรา ๑๑๒ ให้โอนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการตรวจสอบบัญชีหรือการ
ปฏิบัติหน้าที่อื่นซึ่งมิได้นำส่งกระทรวงการคลัง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน

ประเด็นอภิปราย

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเสนอของบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และในการเบิก
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรสำนักงาน ป.ป.ช. จะส่งข้อมูลคำขอเบิกงบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง
โดยระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด และเป็นเงินประเภทจ่ายขาด ไม่ต้องส่งคืนคลัง
ซึ่งยังถือเป็นเงิน “ในงบประมาณ”

ทั้งนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้บัญญัติให้ เงินเหลือจ่าย
ดังกล่าวต้องถูกนำเข้ากองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งถือเป็นเงิน
“นอกงบประมาณ” ที่ต้องใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน จึงไม่เห็นด้วยที่จะบัญญัติตาม
แนวทางดังกล่าว เพราะเงินเหลือจ่ายควรสามารถถูกนำไปดำเนินการในกรณีอื่นภายใต้ภาระผูกพัน
ของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นว่า ควรมีการพิจารณา
เทียบเคียงกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ที่ผ่าน
ความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปแล้ว ซึ่งมีประเด็นอภิปรายในที่ประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติว่า เมื่อองค์กรอิสระได้รับ “เงินอุดหนุน” ตามวิธีการงบประมาณแล้ว หากเหลือจ่าย ตาม
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ให้ถือเป็นรายได้เพื่อ
นำเข้ากองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน รวมทั้งเงินรายได้จากการสอบบัญชีด้วย

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เงินอุดหนุนตามมาตรา
๑๔๖ เมื่อเหลือจ่ายแล้วนำเข้ากองทุนตามมาตรา ๑๕๕ จะเปลี่ยนเป็นเงินรายได้เพื่อนำเข้ากองทุน
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่มีข้อพิจารณาเพิ่มเติมว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาการ
ตรวจเงินแผ่นดินมิได้ถูกนำมาใช้กับประชาชน ซึ่งต่างจากกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ

อย่างไรก็ดี เพื่อความรอบคอบคณะกรรมการวิสามัญจะนำประเด็นดังกล่าว
ไปพิจารณาในส่วนของหมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอีกครั้ง โดยอาจ
เพิ่มวัตถุประสงค์ของกองทุนในประเด็นเพื่อการพัฒนา ทั้งนี้ ควรพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้อง
รวมทั้งเชิญผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณมาชี้แจงประเด็นดังกล่าวเพื่อความชัดเจนต่อไป

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอการพิจารณา โดยในเบื้องต้นแก้ไขเพิ่มเติมให้
สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘๖ ให้โอนเงินอุดหนุนรายได้ที่ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายและมีได้นำส่งกระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ บรรดาที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้ มาเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

ทั้งนี้ เพื่อความชัดเจนที่ประชุมมีมติเชิญผู้แทนสำนักงบประมาณชี้แจงประเด็นดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๑๘๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘๗ ให้การถอดถอนจากตำแหน่งที่ได้ดำเนินการตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลอยู่ต่อไป และให้นับระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือในการรับราชการของผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนั้นต่อเนื่องต่อไป

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมัติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๘๘

รอการพิจารณา

มาตรา ๑๘๘ ในการดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและพิพากษาของศาลสำหรับคดีที่ยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ประเด็นอภิปราย

คณะกรรมการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ประเด็นที่รอการพิจารณาที่เกี่ยวข้อง คือ เรื่องทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ กับบทนิยามศัพท์คำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ซึ่งการตรวจสอบเรื่องทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติกับการตรวจสอบกรณีร่ำรวยผิดปกติมีกระบวนการและขั้นตอนที่ต่างกัน ทั้งนี้ ประเด็นใดที่ กรธ. ได้วางหลักการใหม่แล้ว การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักการใหม่ดังกล่าว โดยต้องเตรียมการรองรับตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. แสดงความคิดเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะให้มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบกรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ โดยใช้เพียงขั้นตอนของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ทำรายงานและชี้มูลความผิดได้เลย

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า การดำเนินการจะเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงกับกระบวนการไต่สวนเก่าและกระบวนการไต่สวนใหม่ รวมถึงกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า ในช่วงเปลี่ยนผ่านพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ต้องปรับเปลี่ยนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ก็มีการปรับเปลี่ยน เช่น กรณีของผู้ทรงคุณวุฒิ การตั้งอนุกรรมการ การบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของวันใช้บังคับได้เว้นระยะเวลาให้จัดทำระเบียบให้ครบถ้วนภายใน ๑๒๐ วัน ทั้งนี้ ระเบียบต่าง ๆ ที่ไม่ขัดหรือแย้งยังสามารถดำเนินการได้ต่อไปโดยอนุโลม แต่กรณีที่ขัดหรือแย้งย่อมต้องตกไป

ทั้งนี้ ความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘๘ ให้อำนาจดุลพินิจสำหรับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะมิตให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในช่วงเปลี่ยนผ่าน

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอการพิจารณาบทเฉพาะกาลร่ำรวยผิดปกติ และอาจเพิ่มเติมประเด็นมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมทั้งการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ วันใช้บังคับให้สอดคล้องกัน ทั้งนี้ ที่ประชุมมีมติมอบหมายผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. การดำเนินการตามมาตรา ๑๘๘ และที่ต้องดำเนินการ พรป.ป.ช. ๒๕๕๒ ที่ต้องมีบทเฉพาะกาลรองรับเพิ่มเติม โดยต้องสอดคล้องกับหลักการที่ กรธ. ได้ปรับเปลี่ยนหน้าที่และอำนาจไปแล้วด้วย หากมีข้อบกพร่องของ

หน้าที่และอำนาจตาม พรบ.ป.ป.ช. ๒๕๔๒ ต้องบัญญัติเพิ่มเติมในประเด็นใดเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้นำเสนอต่อที่ประชุม

มาตรา ๑๘๙

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๘๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือผู้ช่วยพนักงานไต่สวน อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไป แต่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวซึ่งไม่มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๓๙ (๑) จะต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเกี่ยวกับการไต่สวนและความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

ในวาระเริ่มแรกภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะคัดเลือกและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสำเร็จปริญญาโททางกฎหมาย และรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จปริญญาตรีทางกฎหมายและรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี บรรดาที่ผ่านหลักสูตรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไต่สวน ก็ได้

ประเด็นอภิปราย

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า ควรรอกการพิจารณา ความสอดคล้องของมาตรา ๑๓๙ (๑) ด้วย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาความสอดคล้องมาตรา ๑๓๙ (๑)

มาตรา ๑๙๐

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๙๐ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมา ยกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการดังกล่าวมีผลต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ประเด็นอภิปราย

คณะกรรมการการวิสามัญได้ตั้งประเด็นซักถามว่า ความในมาตรา ๑๕๐ มีประเด็นใดขัดต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือไม่

กรรมการการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ตอบประเด็นซักถามว่ามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและคำสั่งมอบหมายพนักงานได้ส่วนจำนวนกว่า ๒,๐๐๐ ฉบับ ซึ่งอาจขัดหรือแย้งกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ในส่วนของคุณสมบัติ จึงต้องพิจารณาเพื่อความรอบคอบอีกครั้ง

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า ควรบัญญัติวันใช้บังคับสำหรับการดำเนินการในบางมาตรา เช่น หมวด ๒ การไต่สวน เนื่องจากต้องดำเนินการตามกระบวนการไต่สวนที่เป็นระบบใหม่ อาจใช้เวลาประมาณ ๓ เดือนในการดำเนินการ เป็นต้น

กรรมการการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า อำนาจไต่สวน “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” บางเรื่องยังไม่ครอบคลุม ดังนั้น จึงต้องพิจารณาบทนิยามศัพท์ให้คลุมให้ครบทุกประเภทที่ต้องการตรวจสอบ หรืออาจพิจารณาเปลี่ยนให้เป็น “เจ้าพนักงานของรัฐ” ให้หมด เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ทั้งหมด

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ทั้งฉบับ โดยรอกการพิจารณาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๑๕๑

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๕๑ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้ถือว่าอ้างถึงเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ประเด็นอภิปราย

- ไม่มี -

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ทั้งฉบับ โดยรอกการพิจารณาบทนิยามศัพท์คำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐ” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้มีความชัดเจน

มาตรา ๑๕๒

รอกการพิจารณา

มาตรา ๑๕๒ การดำเนินคดีที่ดำเนินการกับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ดำเนินการอยู่ในศาลแล้ว ให้ศาลที่รับไว้พิจารณามีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่า

คดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือเสมือนว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่

ประเด็นอภิปราย

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า การดำเนินคดีกับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองบางคดีอยู่ระหว่างการรอฟ้อง ควรมีบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับประเด็นดังกล่าวด้วย ซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ยังมิได้ถูกดำเนินการอยู่ในศาล

คณะกรรมการวิสามัญได้แสดงความคิดเห็นว่า กรธ. อาจมีเจตนารมณ์ที่จะให้การดำเนินคดีกับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ยังไม่ถูกดำเนินการอยู่ในศาลไม่เป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ประเด็นที่ถูกดำเนินการอยู่ในศาลให้ดำเนินการต่อไป ส่วนกรณีประเด็นรอฟ้องและการดำเนินการทางจริยธรรมฟ้องไปแล้ว กรธ. ยังมีได้บัญญัติบทเฉพาะกาลรองรับ สามารถบัญญัติเพิ่มเติมได้

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ทั้งฉบับ โดยรอการพิจารณาบทนิยามศัพท์คำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐ” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ทั้งนี้ ที่ประชุมมีมติมอบหมายผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ยกร่างบทเฉพาะกาลเพื่อปิดช่องว่างของกฎหมาย โดยบัญญัติบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับเรื่องที่อยู่ระหว่างการฟ้องคดีต่อศาลด้วย

มาตรา ๑๙๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙๓ ในวาระเริ่มแรก เพื่อมิให้เกิดภาระเกินสมควร ในการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๒๗ จะกำหนดการเริ่มใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละระดับหรือแต่ละประเภทแตกต่างกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

ประเด็นอภิปราย

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้แสดงความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๒๗ นั้น จะมุ่งเน้นเฉพาะตำแหน่งที่ต้องดำเนินการก่อน โดยจะตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี โดยคำนึงถึงความสะดวกและระยะเวลาตามที่นายกรัฐมนตรีเห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีมีผู้ร้องขอให้ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

๓.๒ พิจารณาตั้งข้อสังเกตต่อการบัญญัติบทเฉพาะกาล

คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ได้ตั้งข้อสังเกตในส่วนของบทเฉพาะกาลไว้ ดังนี้

๓.๒.๑ ประเด็นขาดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับความผิดที่ศาลพิพากษาจำคุกจำเลยไปสำหรับความผิดตามพรป.ป.ช. ๒๕๔๒ (ที่จะถูกยกเลิก) รวมทั้งโทษที่ได้รับอยู่ยังคงต้องรับโทษต่อไปหรือไม่ เพราะมีกรณียังไม่สามารถนำตัวจำเลยมาลงโทษได้เกิดขึ้น ดังนั้นจึงควรเพิ่มบทเฉพาะกาล บรรดาการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นตาม พรป.ป.ช. ๒๕๔๒ ยังคงให้เป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วย

๓.๒.๒ ประเด็นหลักเกณฑ์ระยะเวลาการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย (มาตรา ๑๘๕) สำหรับกรอบระยะเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่สามารถดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยเฉพาะกรณีตามมาตรา ๔๖ ควรเพิ่มความเป็นวรรคสอง สำหรับความรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แล้วเสร็จภายใต้กรอบระยะเวลาดังกล่าว ควรมีบทยกเว้นความรับผิดไว้ด้วย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรอกการพิจารณาบทเฉพาะกาล โดยเฉพาะประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) ประเด็นคดีที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีของศาลอยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือไม่

(๒) ประเด็น คดีที่อยู่ระหว่างรอฟ้องคดีต่อศาลอยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือไม่

(๓) ประเด็นกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงไปแล้วต้องมีบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการดำเนินการต่อกรณีดังกล่าวหรือไม่

(๔) ประเด็นการฟ้องคดีโดยไม่สามารถนำตัวจำเลยมาศาลได้ และการดำเนินคดีลับหลังจำเลยมีมาตรการรองรับตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วหรือไม่ เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๑๕๖๐ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

๔.๑ แบบสอบถามการรับฟังความคิดเห็น

มติที่ประชุม : ที่ประชุมมีมติดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (www.senate.go.th) เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามบทบัญญัติ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดว่า ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน โดยเผยแพร่เอกสารดังนี้

๔.๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๔.๑.๒ การวิเคราะห์ความจำเป็นในการตรากฎหมายและการวิเคราะห์ผลกระทบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๔.๑.๓ ตารางความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๔.๑.๔ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ในการนี้ ได้จัดทำแบบสอบถามการรับฟังความคิดเห็นโดยมีกำหนดระยะเวลาการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ จำนวน ๑๕ วัน คือ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงวันจันทร์ที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ประกอบด้วยคำถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ ปัจจัยพื้นฐานของบุคคล

๑. เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

๒. อายุ (ปี)

- ☐ ๒๐ หรือต่ำกว่า
- ☐ ๒๐ - ๓๐
- ☐ ๓๐ - ๔๐
- ☐ ๔๐ - ๕๐
- ☐ ๕๐ - ๖๐
- ☐ ๖๑ ขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

- ☐ ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า
- ☐ มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

๔. อาชีพ

- ☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- ☐ ข้าราชการบำนาญ
- ☐ ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว
- ☐ เกษตรกร
- ☐ รับจ้าง
- ☐ นักเรียน/นักศึกษา
- ☐ อื่น ๆ

(โปรดระบุ)

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๑. ท่านคิดว่าการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือผู้แจ้งเบาะแส (มาตรา ๘๗ มาตรา ๑๒๘ และมาตรา ๑๒๙) มีความเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ หรือสมควรดำเนินการปรับปรุงอย่างไร

- ☐ เหมาะสม ความเห็นเพิ่มเติม
- ☐ ควรปรับปรุง ความเห็นเพิ่มเติม

๒. ท่านคิดว่าการให้ความเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นผู้บริสุทธิ์ผู้ถูกกลั่นแกล้งนั้น (มาตรา ๔๙ และมาตรา ๖๕) มีความเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ หรือสมควรดำเนินการปรับปรุงอย่างไร

- ☐ เหมาะสม ความเห็นเพิ่มเติม
- ☐ ควรปรับปรุง ความเห็นเพิ่มเติม

๓. ท่านคิดว่าการให้อำนาจกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่ให้สัมฤทธิ์ผล (มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๔๐ (ส่วนที่ ๒ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.)) มีความเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ หรือสมควรดำเนินการปรับปรุงอย่างไร

- ☐ เหมาะสม ความเห็นเพิ่มเติม
- ☐ ควรปรับปรุง ความเห็นเพิ่มเติม

๔. ท่านคิดว่ามาตรการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๔ (ส่วนที่ ๓ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.)) มีความเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ หรือสมควรดำเนินการปรับปรุงอย่างไร

- ☐ เหมาะสม ความเห็นเพิ่มเติม
- ☐ ควรปรับปรุง ความเห็นเพิ่มเติม

๕. ท่านคิดว่าปริมาณงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการมีความเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ หรือสมควรดำเนินการปรับปรุงอย่างไร

- ☐ เหมาะสม ความเห็นเพิ่มเติม
- ☐ ควรปรับปรุง ความเห็นเพิ่มเติม

๖. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

๔.๒ พิจารณาความสอดคล้องของกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่ง

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมการธิการ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ได้แจ้งต่อที่ประชุมว่า ตามที่ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. พิจารณาความในหมวด ๖ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยให้ตั้งข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาให้เกิดความสอดคล้องของกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับต่อนั้น ในวันนี้ช่วงบ่ายจะมีการพิจารณาประเด็นดังกล่าวตามที่ที่ประชุมมอบหมาย ผลการพิจารณาเป็นประการใดจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสต่อไป

นายก้านรงค์ จันทิก ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการ ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ได้แจ้งต่อที่ประชุมว่า ตามที่ที่ประชุมได้มอบหมายให้คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. พิจารณามหาหมวด ๗ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และหมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นั้น เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวมีมติว่า สืบเนื่องจากที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาชุดที่หนึ่ง มีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้ถูกยกร่างจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือ กรธ. แต่เป็นการยกร่างของสำนักงาน ป.ป.ท. จึงมุ่งเน้นการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นหลัก และมีมติว่าจะไม่ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี และจะไม่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไป อีกทั้งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เลย

ทั้งนี้ คณะกรรมการมีความเห็นว่า ประเด็นสำคัญตามร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ได้ถูกนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว แต่หากจะนำเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะทำให้งานพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหญ่เกินไป ซึ่งบางประเด็นควรเป็นเพียงหนึ่งในมาตรการและกลไกตามมาตรา ๓๒ เท่านั้น รวมถึงการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนโดยใช้เงินของกองทุนต่อไป

อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความชัดเจน ควรตั้งข้อสังเกตท้ายรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ โดยแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญด้วย ทั้งนี้ เพื่อความชัดเจนต่อไป

กรรมการวิสามัญในฐานะผู้แทน กรธ. ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้มีคำอธิบายให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาประเด็นความสอดคล้องของการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มติที่ประชุม : ที่ประชุมมีมติตั้งข้อสังเกตท้ายรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ โดยเพิ่มเติมประเด็นการบัญญัติร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ ด้วย ทั้งนี้ ความในหมวด ๗ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และหมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการวิสามัญจะนำกลับมาพิจารณาต่อไป โดยยึดร่างของ กรธ. เป็นหลัก เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับหลักการไปแล้ว แต่หากกรรมการวิสามัญมีความเห็นเป็นอย่างอื่น และไม่สามารถหาข้อยุติในที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้ สามารถ “สงวนความเห็น” เพื่อเสนอความเห็นต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไปได้

๔.๓ กำหนดการประชุมครั้งต่อไป

มติที่ประชุม : ที่ประชุมมีมตินัดประชุมครั้งต่อไป จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

๔.๓.๑ ครั้งที่ ๘ วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการหมายเลข ๓๑๑ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

๔.๓.๒ ครั้งที่ ๙ วันพุธที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการหมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

๔.๓.๓ ครั้งที่ ๑๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการหมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

เมื่อจบระเบียบวาระการประชุมแล้ว พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ กล่าวขอบคุณกรรมการวิสามัญและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านและกล่าวปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๑๐ นาฬิกา

นางธัญญา ศรีสุพรรณ นิติกรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๓
สำนักกรรมการ ๒ ผู้จัดทำบันทึกการประชุม

คณะกรรมการวิสามัญมีมติรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๗ โดยไม่มีการแก้ไข ในการประชุมครั้งที่ ๘ วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และมีมติให้เผยแพร่บันทึกการประชุมดังกล่าว

พลเรือเอก

(กฤษฎา เจริญพานิช)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ